Κυπριακό και Οικονομία: μια σύντομη παρατήρηση (Ηλεκτρονικό Άρθρο)

Ιστορικό σημείωμα

Αυτό το ηλεκτρονικό άρθρο δημοσιεύτηκε τον Φλεβάρη του 2016 στην ηλεκτρονική σελίδα της Αγκάρρας.

Περιεχόμενο

7 Φλεβάρη, 2016

Κυπριακό και Οικονομία: μια σύντομη παρατήρηση

Εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν πουθενά, όλοι το λένε, δεν είναι η ανακάλυψη του αιώνα. Σύμφωνοι ως εδώ.

Οι δυνατότητες ελιγμών του παρελθόντος έχουν παρέλθει. Ως πλήρες μέλος της Ε.Ε, η Κύπρος είναι στο μεταίχμιο μεταξύ των Ευρωπαικών χωρών και Ανατολής. Συνεπώς αρκετό βάρος στη καθημερινότητα πέφτει πάνω στη συζήτηση περί λιτότητας, λόγω των άμεσων επιπτώσεων της στα εργατικά και ευρύτερα λαικά στρώματα. Επίσης, με παρελθόν αποικιοκρατίας και δίπλα από χώρες που βιώνουν Ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις όπως η Συρία που ασχολούνται πλέον με το πως να εξασφαλιστεί η φυσική επιβίωση, η αστική τάξη της Κύπρου έχει ήδη διαλέξει να πορευτεί με συγκεκριμένα συμφέροντα. Τα δύο ουσιαστικά ζητήματα που αφορούν την Κύπρο, Κυπριακό και Οικονομία, παρουσιάζονται σαν αυτόνομα ζητήματα που χρησιμοποιούνται από το πολιτικό προσωπικό για διάφορες επιδιώξεις. Μέσα σε αυτή την ανάγνωση υπάρχουν φυσικά πολλές διαφορετικές απόψεις, που εμφανίζονται σαν αιτίες διαφοροποιήσεων και παρουσιάζονται στο λαό σαν να είναι αντίπαλα στρατόπεδα.

Το ουσιαστικό όμως που δεν παρουσίαζεται είναι η στρατηγική σύγκλιση πολλών διαφορετικών απόψεων. Δεν αμφισβητείται η παρουσία της χώρας στην ΕΕ, είτε από όσους δεν τους αρέσουν οι πολιτικές της είτε από αυτούς που τους αρέσουν. Μάλιστα αμφότεροι παρουσιάζουν την Ε.Ε ως εγγυητή των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του πλαισίου μέσα από το οποίο μπορεί τόσο να λυθεί το Κυπριακό αλλά και να ανακάμψει η οικονομία, μέσω της παροχής φυσικού αερίου στην Ε.Ε. Την ίδια Ε.Ε που έχει χέρι στο φασιστικό πραξικόπημα του Μειντάν στην Ουκρανία, την ίδια Ε.Ε. Σε αυτό το σημείο θα ανοιχτεί μια παρένθεση. Πρέπει να ξεκαθαριστεί πως σκοπίμως κατά την γνώμη μου δεν τονίζεται πως ναι μεν η Ε.Ε έχει ένα μανδύα φιλελεύθερου κοινοβουλίου και άλλα παρελκόμενα, αλλά 1) η συγκρότηση των διαφόρων συνασπισμών κομμάτων για την δημιουργία Ευρωπαικών κομμάτων δεν επιτρέπεται να αμφισβητεί κατ' ουσίαν την Ε.Ε (ένωση καπιταλιστικών κρατών) ως το πλαίσιο μέσα από το οποίο θα κινούνται 2) το ευρωκοινοβούλιο δεν έχει καν ουσιαστική ισχύ αφού οι αποφάσεις και οι διάφορες πολιτικές σερβίρονται σε αυτό, σχεδόν χωρίς επιστροφή, από την μη εκλεγμένη Ευρωπαική Επιτροπή. Η Ε.Ε δηλαδή δεν είναι καν ένα μεγαλύτερο ομοίωμα της αστικής δημοκρατίας στα πλαίσια των καπιταλιστικών κρατών, αλλά μια καρικατούρα αυτής. Άρα και η επίκληση κάποιων για εναλλακτικές Ευρωενωσιακές πολιτικές με την πρόφαση ότι είναι οι κυρίαρχοι κύκλοι στην Ε.Ε που σχεδιάζουν ενώ οι υπόλοιποι διαφωνούν, ναι μεν δίνει μια πρόφαση διαφοροποίησης, αλλά συγκαλύπτει την φύση της Ε.Ε που δεν θα μπορούσε να ήταν διαφορετική. Κλείνει η παρένθεση.

Το Κυπριακό και η Οικονομία είναι δηλαδή ζητήματα που δεν πρέπει να αντιλαμβανόμαστε ανεξάρτητα, αφου αποτελούν ουσιαστικά την εσωτερική και εξωτερική πολιτική της Ε.Ε, του ΝΑΤΟ και των Αμερικανών Ιμπεριαλιστών. Όποιος δεν συμφωνεί με το πλαίσιο και έχει τα κότσια, χαράζει πολιτική με βάση άλλη στρατηγική και προχωρά να κάνει πρόγραμμα και οργάνωση με βάση αυτή. Δεν μπορεί να γίνει ανεξάρτητη εξωτερική αλλά και εσωτερική πολιτική μέσα σε αυτό το πλαίσιο, ούτε καν στα στενά όρια της αστικής δημοκρατίας. Όποιος υπό τον φόβο του δυνατού, της περίστασης, των συσχετισμών, θέλει να υποταχτεί, αλλά ταυτόχρονα να προσπαθήσει αντιπροσωπεύει την πλειοψηφία του πλήγεται είναι επίσης συνειδητή επιλογή.

Δεν μπορείς όμως προβάλλοντας μόνο τα άμεσα προβλήματα να επισκιάζεις την στρατηγική σου κατεύθυνση. Είναι υποκρισία και συνειδητή ψευτιά το να λες πως έτσι θα αμβλύνεις τα βάσανα του λαού, πατώντας πάνω στους βιαστές της περιοχής και των τσιρακιών τους. Είναι επίσης υποκρισία να φταίς την ιδεολογία και τις υποτιθέμενες εμμονές λιτότητας αντί το αδηφάγο καπιταλιστικό σύστημα για τις πολιτικές που ακολουθούνται χωρίς να αποκαλύπτεις ότι αυτές οι πολιτικές είναι το θεμέλιο της Ε.Ε.

Δεν μπορεί το άμεσο πρόβλημα και η αντίσταση στα μέτρα να είναι απομονωμένη και αποσπασματική δράση χωρίς ένα τελικό σκοπό, με αποτέλεσμα να υπάρχει ένας αόριστος σκοπός απλά για να υπάρχει σαν άδειος συμβολισμός. Η σοβαρότητα δεν εξαντλείται στα περιθώρια της λογικής που βάζει ο ταξικός αντίπαλος, ούτε στην χρήση ήρεμης επιχειρηματολογίας ως μέτρο εξαγωγής συμπερασμάτων και επιχειρημάτων. Ούτε βέβαια μέτρο σύγκρισης είναι το πόσο ειλικρινής φαίνεται ένας πολιτικός ή μια πολιτική παράταξη. Τουναντίον, οι τελευταίες δεκαετίες μας έχουν αποδείξει πως αυτοί που επιχειρηματολογούν ήρεμα και κάνουν λόγο για κατευνασμό των “έξαλλων συμπεριφορών” είναι αυτοί που δεν έχουν (ή νομίζουν πως δεν έχουν) να χάσουν ουσιαστικά από την υφιστάμενη πολιτική “συναίνεσης και διαλόγου”.

Άρα το θέμα εδώ δεν είναι οι διάφοροι τακτικισμοί (πως θα κινηθείς μέσα στο πλαίσιο), αν διαφωνείς ή συμφωνείς με τις πολιτικές που εφαρμόζονται, αλλά τα σοβαρά προβλήματα που έχουμε στην στρατηγική (ποιο είναι το πλαίσιο, ο χαρακτήρας της πάλης, που αποσκοπεί), αυτή που δεν συζητάει στην Κύπρο κανείς, ποτέ. Συνεπώς, η χρησιμοποίηση του Κυπριακού και της Οικονομίας σαν αυτόνομες πραγματικότητες, εργαλειακά χρησιμοποιημένες από το πολιτικό προσωπικό για επιδίωξη στόχων, αφήνει έξω από το πλαίσιο την πραγματική εναλλακτική. Γι΄αυτό και η κραυγή “ναι, αλλά τι προτείνεις πρακτικά, σήμερα” δεν έχει κανένα απολύτως νόημα έξω από την αποδοχή του αστικού πλαισίου, ως τελικό στόχο διαχείρισης μιας πραγματικότητας που έχει διαλέξει τον φασισμό για να σώσει την ύπαρξη της.

Χρειάζεται Τούρκικη Μετάφραση, Χρειάζεται Αγγλική Μετάφραση, Αγκάρρα (Ομάδα), Ηλεκτρονικά Άρθρα, Δεκαετία 2010-2019, 2016, Απροσδιόριστη Τοποθεσία, Κυπριακό Πρόβλημα

From:
https://movementsarchive.org/ - **Κυπριακό Κινηματικό Αρχείο
Cyprus Movements Archive
Kıbrıs Sosyal Hareket Arşivi**

Permanent link:
https://movementsarchive.org/doku.php?id=el:digital:agkarra:cyprob_economy

Last update: **2020/09/29 08:44**